

Sag anlagt den 24. april 1999 af Campina Melkunie BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-100/99)

(1999/C 246/69)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. april 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Campina Melkunie BV, Rosmalen (Nederlandene), ved advokaterne P. Glazener og G.W.A. van de Meent, Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos Loeff Claeys Verbeke, rue Charles Martel 58.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 3. februar 1999 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter, som de har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, i 1995, annulleres.
- Fællesskabet tilpligtes at erstatte det af Campina Melkunie lidte tab, som selskabet foreløbig anslår til 9 108 538 NLG.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren producerer en bestemt type kaseinater, som ifølge den anfægtede beslutning ikke giver ret til fællesskabsstøtte på grund af tilsidesættelse af direktiv 83/41/EØF⁽¹⁾ og forordning nr. 2921/90⁽²⁾.

Sagsøgeren har anført, at den sammenhæng, som der ifølge Kommissionen er mellem de to nævnte retsakter, er uforenelig med disses forskellige hjemmel og er ensbetydende med, at der tillægges betingelserne i direktivet direkte virkning til skade for borgerne. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet er tilsidesat, da Kommissionen ikke forud har bekendtgjort sin opfattelse heraf, og at begrundelseskravet er tilsidesat.

(1) Rådets direktiv af 25.7.1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende visse laktoproteiner (kaseiner og kaseinater) til konsum (EFT L 237, s. 25).

(2) Kommissionens forordning af 10.10.1990 om ydelse af støtte til skummetmælk med henblik på fremstilling af kasein og kaseinater (EFT L 279, s. 22).

Sag anlagt den 28. april 1999 af Conseil des Communes et Régions d'Europe (Europæiske Kommuner og Regioners Råd) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-105/99)

(1999/C 246/70)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. april 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Conseil des Communes et Régions d'Europe (Europæiske Kommuner og Regioners Råd, »CEMR«), Paris, ved advokat Francis Herbert, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Katia Manhaeve, 56-58, rue Charles Martel.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af beslutningen fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som er indeholdt i debetnotaen nr. 97002489N af 15. februar 1999, om ikke at udbetale visse beløb til CEMR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den sagsøgende sammenslutning, De Europæiske Kommuner og Regioners Råd (CEMR), anfægter den beslutning fra Kommissionen, som er indeholdt i debetnotaen nr. 97002489N af 15. februar 1999, hvorved Kommissionen modregtede det beløb på 195 991,00 EURO, som den anførte at have krav på i henhold til programmerne MED-URBS 1994, MED-URBS 1995 og MED-URBS MIGRATION 1995, i de beløb, som den erkendte at skyldte CEMR som følge af

1. nedennævnte dokumenter om tilkendelse af beløb:
 - Regionale seminarer i områderne mål 2 (GD XVI) på 39 447,39 EURO,
 - Erklæringk B4-3040/98/208/jnb/d3 (GD XI) på 82 800,00 EURO,
2. Europa-Parlamentets støtte til CEMR i form af »Subvention Programme 1998« (Generalsekretariatet) på 50 000,00 EURO,
3. overenskomsten SC98101185 05D05 (GD V) på 23 743,61 EURO (af et samlet beløb på 31 405,08 EURO).

Til støtte for sine påstande gør den sagsøgende sammenslutning for det første gældende, at den anfægtede beslutning bør annulleres, da der savnes hjemmel til det heri indeholdte afslag på betaling af de omhandlede EF-bidrag. Den anfører i den forbindelse, at den omstændighed, at Kommissionen måtte have visse fordringer på sagsøgeren inden for rammerne af MED-programmerne, ikke udgør nogen lovlig grund til at suspendere betalingen af de pågældende subventioner. Efter sagsøgerens opfattelse findes der ikke nogen almindelig regel, som Kommissionen kan støtte ret på. Under alle omstændigheder er Kommissionen ikke berettiget til at foretage modregning mellem, på den ene side, gæld som følge af forpligtelser uden for